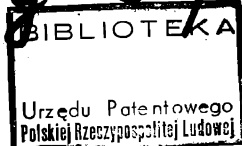

Opublikowano dnia 15 lutego 1955 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 37347

Kl. 39b, 22/04

Centralne Laboratorium Chemiczne Spółdzielnia Pracy*) 39b⁵ 53/14
Warszawa, Polska

Sposób wytwarzania tarcz ściernych

Udzielono patentu z mocą od dnia 15 czerwca 1953 r.

Tarcze ścierne produkowano dotąd przez sprasowywanie pod wysokim ciśnieniem około 200 kg/cm² odpowiedniego kruszywa ze spoiwem, np. z kauczukiem, żywicą gliptalową lub fenolową. Jednocześnie z prasowaniem następowało hartowanie żywicy w temperaturze 150—160° C. Wymagało to specjalnych i kosztownych urządzeń, jak prasy, oraz matryc stalowych z wmontowanymi grzejnikami. Według wynalazku do wytwarzania tarcz ściernych stosuje się jako spoiwo żywicę melaminową laną, dzięki czemu zamiast prasowania tarcz, formuje się je pod ciśnieniem zaledwie 30—40 kg/cm² i hartuje w temperaturze 70—80° C. Laną żywicę melaminową miesza się z kruszywem, kwasem mlekowym i gliceryną. Ilość tych składników tak się dobiera, żeby proces wysychania i polimeryzowania (hartowania) żywicy przebiegał ze stałą szybkością, przez co unika się szkodliwych wewnętrznych napięć tarczy. Kwas mlekowy działa jako katalizator, a jednocześnie z gliceryną zapewnia tarczy elastyczność. Zwiększa to wy-

dajność tarczy o 25% w porównaniu z tarczą dawnej produkcji.

Przykład. Kondensuje się w zwykły sposób 420 części wagowych formaliny 40%-wej, 333 części wagowych melaminy i 3 części wagowe ługu sodowego. Do otrzymanego produktu kondensacji dodaje się 980 części wagowych kruszywa i roztwór 15 części wagowych 50% kwasu mlekowego w 120 częściach wagowych gliceryny. Z otrzymanej masy formuje się tarcze pod ciśnieniem i hartuje je w temperaturze 70—80° C.

Zastrzeżenia patentowe

Sposób wytwarzania tarcz ściernych przez sprasowywanie pod ciśnieniem mieszaniny kruszywa ściernego z żywicą naturalną lub sztuczną, znamienny tym, że jako żywicę sztuczną stosuje się żywicę melaminową laną z dodatkiem kwasu mlekowego i gliceryny, po czym po sformowaniu tarcz pod ciśnieniem hartuje się je w temperaturze 70—80° C.

Centralne Laboratorium
Chemiczne

Spółdzielnia Pracy

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są Eugeniusz Lewański i Zdzisław Czapski.